

מסכת זבחים

פרק ו'

א. קדשי קדשים ששהטו בראש המזבח, רבי יוסי אומר, לאלו גשטו באפון. רבי יוסי בר יהודה אומר, מחצי המזבח ולאפון, באפון. מחצי המזבח ולזרום, כזרום. הנוחות הן נקודות בכל מקום בעזרה, ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות:

ב. חטאת העוף הינה נעשית על קרון דרומית מערבית. בכל מקום הינה כשרה, אלא זה היה מקומה. ושלשה דברים הינה אורה הקרן משמשת מלמטה, ושלשה מלמעלה. מלמטה, חטאת העוף והגשות ושרי הדם. מלמעלה, בסוד המים והין ועולה העוף כשרה רבבה בזרחה:

ג. כל העולים למזבח, עולים זרדים ימינו, ומקיפין ויורדים זרדים שמאל, חוץ מן העולה לשלה דברים אלו, שהיו עולים וחזרים לערקב:

ד. חטאת העוף כיצד הינה נעשית. הינה מולק את ראנשא ממול ערפה ואינו מבديل, ומזה מכך על קיר המזבח. שיריו הדם, הינה מתחאה על היסוד. אין למזבח אלא דמה, וכלה לכוהנים:

ה. עלות העוף כיצד הינה נעשית. עליה בכבש ופנה לסתובב, בא לו לארון דרומית מזרחית, הינה מולק את ראנשא ממול ערפה ומבדיל, ומתחאה את דמה על קיר המזבח. נטל את הראש, והקיף בית מליקתו למזבח, וספגו במלח, וזרקו על גבי האשים, בא לו לגוף והסיר את המראה ואת הנזואה ואת בני מעיים היוצאים עמה, והשליכו לבית הדשן. שפע ולא הבדיל. ואם הבדיל, כישר. וספגו במלח, וזרקו על גבי האשים:

ו. לא הסיר לא את המראה ולא את הנזואה ולא את בני מעיים היוצאים עמה ולא ספגו במלח, כל שישנה בה מאחר שתחאה את דמה, כשרה. הבדיל בחטא ולא הבדיל בעולה, פסל. מזכה דם הראש ולא מזכה דם הגוף, פסולת. מזכה דם הגוף ולא מזכה דם הראש, כשרה:

ז. חטאת העוף שמלקה שלא לשמה, מזכה דמה שלא לשמה, או לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה, פסולת. עלות העוף, כשרה, ובlude שלא עלתה לבעים. אחד חטאת העוף ואחד עלות העוף שמלקו ושתחאה דמן לאכול דבר שדרפו לאכול, להקטיר דבר

שׂדְרָכֶךָ לַהֲקֹטִיר, חוֹזֵץ לְמִקּוֹמוֹ, פְּסֻול, וְאֵין בֹּו כִּרְתָּה. חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ,
פָּגֹול, וְחִיבֵּין עַלְיוֹ כִּרְתָּה, וּבַלְבֵד שִׁיאַקְרָב הַמְּתִיר כְּמִצּוֹתָו. כִּיּוֹצֵד קָרְבָּ
הַמְּתִיר כְּמִצּוֹתָו. מֶלֶךְ בְּשִׁתְיָקָה וּמִצָּה הַדָּם חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שִׁמְלָק
חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ וּמִצָּה הַדָּם בְּשִׁתְיָקָה, אוֹ שִׁמְלָק וּמִצָּה הַדָּם חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ,
זה הוּא שִׁיאַקְרָב הַמְּתִיר כְּמִצּוֹתָו. כִּיּוֹצֵד לֹא קָרְבָּ הַמְּתִיר כְּמִצּוֹתָו. מֶלֶךְ
חוֹזֵץ לְמִקּוֹמוֹ וּמִצָּה הַדָּם חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שִׁמְלָק חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ וּמִצָּה
הַדָּם חוֹזֵץ לְמִקּוֹמוֹ, אוֹ שִׁמְלָק וּמִצָּה הַדָּם חוֹזֵץ לְמִקּוֹמוֹ, חַטָּאת הַעֲזֹב
שִׁמְלָקָה שְׁלָא לְשָׁמָה וּמִצָּה דָּמָה חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שִׁמְלָקָה חוֹזֵץ לְזִמְנוֹ
וּמִצָּה דָּמָה שְׁלָא לְשָׁמָה, אוֹ שִׁמְלָקָה וּמִצָּה דָּמָה שְׁלָא לְשָׁמָה, זה
הִיא שְׁלָא קָרְבָּ הַמְּתִיר כְּמִצּוֹתָו. לֹאָכֵל בְּצִית בְּחוֹזֵץ וּבְצִית לְמִחרָּה,
בְּצִית לְמִחרָּה וּבְצִית בְּחוֹזֵץ, כְּחַצִּי זִית בְּחוֹזֵץ וּכְחַצִּי זִית לְמִחרָּה, כְּחַצִּי
זִית לְמִחרָּה וּכְחַצִּי זִית בְּחוֹזֵץ, פְּסֻול, וְאֵין בֹּו כִּרְתָּה. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה,
זה הַכָּלֵל, אָמַר מְחַשְּׁבָת הַזָּמָן קָדְמָה לְמְחַשְּׁבָת הַמָּקוֹם, פָּגֹול, וְחִיבֵּין
עַלְיוֹ כִּרְתָּה. וְאָמַר מְחַשְּׁבָת הַמָּקוֹם קָדְמָה לְמְחַשְּׁבָת הַזָּמָן, פְּסֻול, וְאֵין
בֹּו כִּרְתָּה. וְחַכְמִים אָמְרִים, זה וְזה פְּסֻול, וְאֵין בֹּו כִּרְתָּה. לֹאָכֵל כְּחַצִּי
זִית וְלַהֲקֹטִיר כְּחַצִּי זִית, כְּשֶׁר, שְׁאֵין אֲכִילָה וְהַקְּטָרָה מְצֻטְרָפִין: